

[Sneum.]

kan bruges til, forekommer det mig at være ret enestaaende, at Radioraadet har stillet sig saa afvisende i et Tilfælde, hvor det dog drejer sig om en politisk Jubilæumsfest af stor Betydning for mange Lyttere i vort Land. Det var 50 Aar siden, den første socialdemokratiske Forening i Jylland blev dannet. Den blev dannet i Aarhus, og ogsaa herfra har vort Parti bredt sig over Jylland, og vor jyske Presse har sit Udspring her, saa Titusinder af Lyttere baade i Jylland og paa Øerne var stærkt interesserede i gennem Radioen at overvære Jubilæumsfesten. Programudvalget havde enstemmig tiltraadt Transmissionen, der var afgaaet Meddelelse til Aarhus om, at Transmissionen kunde finde Sted, og det regnede man altsaa med. Senere kom der saa Kontraordre fra Radioraadet, hvorved man uden den mindste Motivering tog Programudvalgets Tilladelse tilbage.

Der er ingen Tvivl om, at Radioraadets Flertal har haft politiske Motiver for sin Optræden, og det er saa meget mere besynderligt, som ingen fra mit Partis Side har noget imod, at andre Partier, Politikere fra andre Partier, faar Lejlighed til at benytte Radioen. Jeg finder det saaledes for min Part meget rimeligt, at det forhenværende Medlem af dette Ting, Hr. Dr. Fraenkel, for en Maanedes Tid siden fik Lejlighed til at holde tre meget interessante Foredrag i Radioen. Men 50 Aars Festen i Aarhus skulde altsaa slaas ned. Derimod var man ikke saa haardhændet, da de jyske Landboforeninger faa Dage efter holdt Møde i Aarhus; da stod Radioen paa vid Gab for Landstingsmand Hauchs Forkyndelse til 300 mere eller mindre utilfredse Venstre- og L. S.-Mænd ovre i Aarhus, da var Radioen yderst villig til at bringe Hr. Hauchs sædvanlige Angreb paa Regeringen og Regeringspartierne, paa Fagforeningerne og paa Tjenestemændene.

For et Par Maaneder siden udnævntes hidtilværende Kontorchef Axel Birkmose til Formand for Arbejderforsikrings Raadet i Stedet for afdøde Raadsformand Vedel. Dagbladet „Politiken“ skrev i den Anledning, at Hr. Birkmose var selvskreven til at overtage denne Stilling efter Vedel, og det er der maaske ikke noget at sige til, „Politiken“ har vist Ret i sine Betragtninger. Men deri skal dog antagelig ikke ligge, at Arbejderforsikrings Raadet bør slæbe videre med alle de Traditioner, som er skabt under Vedels Ledelse.

Det lader sig ikke bestride, at der blandt Arbejderne gennem Aarene er frem-

vokset en vis Mistillid til Retfærdigheden i Arbejderforsikrings Raadets Afgørelser, og mange af disse Afgørelser synes ogsaa at være højst besynderlige. Baade hos Arbejderforsikrings Raadets Flertal og hos mange af de Speciallæger, som tilskadekomne Arbejdere bliver henvist til, synes der ofte at være en forbavsende Mangel paa social Forstaaelse.

Naar en Havnearbejder, en Jord- og Betonarbejder eller en Arbejder med andet legemligt haardt Arbejde f. Eks. har brækket en Arm eller et Ben, eller der er sket noget endnu værre, saa er det ganske forkasteligt at presse Forsikringsselskabernes Erstatning ned til det mindst mulige og i øvrigt sige til den tilskadekomne Mand, at han maa søge let Arbejde. Enhver, der har blot et Minimum af Begreb om Arbejdsforholdene i Øjeblikket, ved, at en tilskadekomnen Arbejder, der er slaet ud af sin sædvanlige Virksomhed, i disse Tider næsten ingen Mulighed har for at faa fat andetsteds. Det hjælper ikke at sige til ham, at han maa se at faa noget let Arbejde. Hvor er nemlig det lette Arbejde? Hverken Arbejderforsikrings Raadet eller Raadets Speciallæger har endnu, mig bekendt, anvist blot en eneste tilskadekomnen Arbejder det saakaldte lette Arbejde.

Jeg vil derfor meget henstille til den nye Formand for Arbejderforsikrings Raadet, om han ikke kunde bidrage til, at Raadets Afgørelser blev mere rimelige og humane, og jeg vil ogsaa gerne henstille til ham at foranledige, eventuelt ved et Cirkulære, at tilskadekomne Arbejdere kan faa en grundig Undersøgelse og en human og retfærdig Bedømmelse hos de Speciallæger, baade i København og ud over Landet, som Raadet henviser til; jeg tror, det er i høj Grad paakrævet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Alsing Andersen: Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen syslede for lidt siden med den danske Finanslov og beskæftigede sig bl. a. med Lønningsprincipper; det skulde være særlig grelle Forhold, der eksisterede med Hensyn til Lønningerne for danske Statsembedsmænd, og det ærede Medlem nævnte de højeste Lønninger, 20 000 à 30 000 Kr., for de mest betroede Embedsmænd indenfor den danske Statsadministration. I den Anledning vil jeg gerne have Lov til at oplyse, at der i det Land, som vel skal være Mønsteret for os